

తుంగభద్రానది ఒడ్డున ఒక ఊరుండేది. ఆ ఊరికి దూరంగా చిన్న కుటీరంలో బ్రహ్మయ్య, అతని భార్య నివసిస్తూ ఉండేవాళ్ళు. వాళ్ళకు పిల్లలు లేకపోవడంతో ఎవరినైనా తెచ్చి పెంచుకోవాలని భార్యకు కోరిక కలిగింది. భార్యమాట కాదనలేక చుట్టుపక్కల గ్రామాలకు వెళ్ళి అడిగినా పెంచుకోడానికి పాపనిచ్చేందుకు ఎవ్వరూ ఇష్టపడలేదు.

ధనం లేకపోయినా బ్రహ్మయ్యకు కొన్ని అపూర్వశక్తులున్నాయి. ఒకరోజున బ్రహ్మయ్య కుటీరం ముందర కూర్చొని ఉన్నాడు. కాకి ఒకటి ఎలుక పిల్లను ముక్కున కరుచుకొని వెళ్ళుతుండగా జారి బ్రహ్మయ్య ఇంటిముందర పడింది. వెంటనే బ్రహ్మయ్య అతని భార్య దాన్ని పైకి తీసి ఒళ్ళంతా తుడిచి చక్కగా నిమిరారు. భార్య భర్తను చూసి, “మనకు పిల్లలు లేరు కదా! మీ మంత్రశక్తిని ఉపయోగించి ఈ ఎలుకను పాపగా మార్చండి” అన్నది.

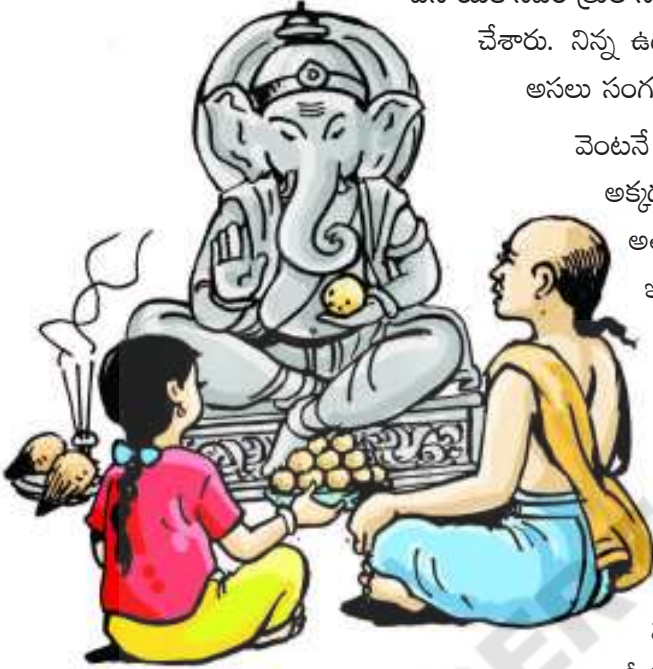
భార్య మాట కాదనలేక, “సరే, నీ ఇష్టం!” అన్నాడు బ్రహ్మయ్య. ఏదో మంత్రం జపించి కమండలంలోని నీటిని ఆ చిట్టెలుకమీద చల్లాడు. వెంటనే ఆ ఎలుక చిన్న పాపగా మారిపోయింది. బ్రహ్మయ్య భార్య ఆనందించింది. ఆ పాపను అల్లారుముద్దుగా పెంచుతూ దొరికిన ఆహారం పెడుతూండేది. వాళ్ళిద్దరూ ఆ పాపకు ‘మూషిక బాల’ అని పేరుపెట్టారు.

కొంత కాలం గడిచింది. పాప పెరిగి పెద్దదయింది. ఎప్పుడూ ఒక చోట స్థిరంగా ఉండకుండా తిరగడం అలవాటయింది. కనిపించిన వస్తువులన్నీ కొరకడం, చిరుతిండలకోసం వెతకడం, పచ్చికూరగాయలు తినడం, పప్పుడబ్బాలు వెతకడం, వడ్లబస్తాల దగ్గర, బియ్యంబస్తాల దగ్గర తిరగడం, రంధ్రాలున్న చోటే ఆటాడుకోడం, పిల్లులు కనిపిస్తే భయంతో పరుగెత్తడం, మూషిక బాలకు సహజలక్షణాలుగా మారిపోయాయి. ఇదిలా ఉండగా హఠాత్తుగా ఒకరోజున మూషికబాల కనబడకుండాపోయింది. రాత్రి పొద్దుపోయేవరకు కూడా అమ్మాయి కనిపించకపోవడంతో బ్రహ్మయ్య దంపతులకు ఆందోళన అధికమయింది. ఉదయం లేవగానే పరిసరాలన్నీ వెతికారు. ఎక్కడా కనబడలేదు. కనిపించినవాళ్ళందరినీ అడుగుతూ ఊళ్ళోకి వెళ్ళారు. ఆనవాళ్ళనుబట్టి అటువంటి అమ్మాయి శివాలయంలో కనిపించిందని ఒకాయన చెప్పాడు .

“మీరు చెప్పిన గుర్తులన్నీ ఉన్న అమ్మాయిని నేను శివాలయంలోనే చూశానయ్యా. అయితే ఆలయ ప్రాంగణంలో వినాయక నవరాత్రుల సందర్భంగా పెద్ద వినాయక విగ్రహం ఒకటి ఏర్పాటు చేశారు. నిన్న ఉదయంనుంచి ఆ అమ్మాయి అక్కడే ఉన్నది.” అని అసలు సంగతి చెప్పాడా మనిషి.

వెంటనే బ్రహ్మయ్య, అతని భార్య శివాలయానికి వెళ్ళారు. అక్కడ మూషిక బాల పూజారి దగ్గరే కూర్చొని, పూజలో అతనికి సాయం చేస్తున్నది. భక్తులకు ప్రసాదాలు ఇస్తున్నది. తదేకంగా వినాయకుణ్ణి చూస్తూ తన్మయమైపోతున్నది. తల్లిదండ్రులను చూసి, తననక్కడినుంచి తీసుకొనిపోతారేమోనని భయంతో దేవుడి విగ్రహం వెనకకు వెళ్ళి దాక్కున్నది.

విషయం గ్రహించిన బ్రహ్మయ్య, వినాయకుడిపట్ల మూషికబాల కున్న భక్తి నెరిగి, దగ్గరికి పిలిచాడు. భయం భయంగానే తండ్రి వద్దకు వచ్చిన మూషికబాల “నాన్నగారూ! నన్ను ఇక్కడి నుంచి తీసుకెళ్ళకండి. నవరాత్రులైపోయే దాకా నేను ఇక్కడే ఉంటాను.” అని బతిమాలుతూ కన్నీళ్ళు పెట్టుకుంది.

తల్లి వద్దని మందలించబోయింది. కాని తండ్రి కూతురు జన్మవిశేషాన్ని గ్రహించి, “సరేనమ్మా! ఉత్సవాలు పూర్తయ్యేదాకా ఇక్కడే ఉండు, కాని నిన్ను చూడకుండా మేం ఉండలేము గదా! రోజూ ఉదయమే ఇంటికి వచ్చి స్నానం చేసి, మళ్ళీ పూజ సమయానికి ఇక్కడికి వచ్చేసెయ్యి, సరేనా?” అన్నాడు.

ఇష్టంలేకపోయినా తండ్రి మాట కాదనలేక సరేనంది మూషిక బాల.

అయితే నవరాత్రుల తరవాత కూడా మూషిక బాలలో మార్పు రాలేదు. వినాయక నిమజ్జనం తరవాత కూడా ఆ అమ్మాయి తెల్లవారుజామునుంచి, రాత్రి గుడిమూసే దాకా గుడిలోనే ఉండేది. శివాలయంలో వినాయకుడి విగ్రహం దగ్గరే సమయమంతా గడిపేది. శివుడి కంటే గొప్పగా వినాయకుడికే పూజాదికాలు చేసేది. అతనికి సమర్పించిన నైవేద్యమే తినేది.

కూతురులోని ఈ విపరీత ధోరణి బ్రహ్మయ్యకు నచ్చలేదు. బడిలో వేస్తే మార్పు వస్తుందని ఆశించి, స్థానిక ప్రాథమిక పాఠశాలలో చేర్పించాడు. అయినా రోజూ గుడికి వెళ్ళి, బడివేళ దాకా వినాయకుడి సేవలో గడిపేది. సెలవు రోజుల్లో అయితే ఇంటిముఖం కూడా చూసేది కాదు. బడిలో కూడా బాగా అల్లరి చేసేది. ఎక్కడా స్థిరంగా ఉండేది కాదు. పుస్తకాలన్నీ కొరికేసేది.

మూషిక బాల నాలుగో తరగతిలో ఉండగా ఒక సంఘటన జరిగింది. బడిపిల్లలను తీసుకొని వాళ్ళ టీచర్ అడవిలోని చెరువు దగ్గరికి పిక్నిక్ కు వెళ్ళారు. దారిలో గీత అనే ఒక అమ్మాయి ప్రమాదవశాత్తూ, ఆ అడవిలో వేటగాడు పన్నిన వలలో ఇరుక్కున్నది. ఎంతమంది ప్రయత్నించినా ఆ వలనుంచి గీతను తప్పించలేకపోయారు. అప్పుడు మూషికబాల తన పదునైన పండ్లతో ఆ వల తాళ్ళను క్షణాల్లో కొరికి, గీతను

కాపాడింది. దాంతో పిల్లలందరికీ మూషికబాలపట్ల ప్రత్యేక అభిమానం ఏర్పడింది. పరుగుపందెంలో కూడా ప్రతినారీ మూషిక బాలదే మొదటి బహుమతి. క్రమేణా మూషిక బాలకు చదువుపట్ల ఆసక్తి పెరిగి కళాశాల విద్యకూడా నిరాఘాటంగా పూర్తిచేసింది.

పెళ్ళిడు రాగానే అమ్మాయికి పెళ్ళి చేయాలనుకున్నారు బ్రహ్మయ్య దంపతులు. మీ మంత్రశక్తిని మరోసారి ఉపయోగించి అమ్మాయికి యోగ్యుడైన భర్తను తీసుకురండి, అంది అతని భార్య.

“నా కూతురు పెళ్ళి చేసుకుంటానంటే సూర్యుడినైనా తెచ్చి చేస్తాను” అన్నాడు బ్రహ్మయ్య. ‘మీకు అంతశక్తి ఉందని నాకు తెలుసు. సూర్యుడే మన అల్లుడౌతాడంటే ఇంకేం కావాలి! నిజం చేయండి,” అంది.

బ్రహ్మయ్య సరేనని కళ్ళు మూసుకొని ధ్యానం చేయగా వెంటనే సూర్యుడు ప్రత్యక్షమైనాడు. తన కూతుర్ని పెళ్ళాడమని సూర్యుణ్ణి అడిగాడు.

“మీ అమ్మాయిని పెళ్ళిచేసుకోవడం నాకిష్టమే ! కాని ఆమెకు నేను నచ్చానో లేదో అడగండి,” అన్నాడు సూర్యుడు.

వెంటనే బ్రహ్మయ్య కూతుర్ని పిలిచి అడిగాడు.
 “నాన్నగారూ, మీరు తెచ్చిన వరుడు బాగానే ఉన్నాడు. కాని మరీ వెలుగులు చిమ్ముతున్నాడు. ఇంతటి మిరుమిట్లు గొలిపే కాంతిని భరించలేను, అంటూ కళ్ళు మూసుకొని ఇంతకంటే మంచి వరుడు ఎవరూ లేరా?” అందామె.

సూర్యుడికంటే గొప్ప వాడెవరా? అని ఆలోచించాడు బ్రహ్మయ్య. వెంటనే సూర్యుడు బ్రహ్మయ్యను చూసి “నా కంటే మేఘుడు గొప్పవాడు,” అన్నాడు.

“ఒక్కొక్కసారి దట్టమైన మేఘాలు, నేను పూర్తిగా భూమిపైకి కనపడకుండా మూసేస్తాయి,” అంటూ సూర్యుడు వెళ్ళిపోయాడు. ఇంతలో మేఘుడొచ్చాడు. “మా మూషికబాలను పెళ్ళిచేసుకుంటావా?” అన్నాడు బ్రహ్మయ్య. కుమార్తెను కూడా అడిగాడు వెంటనే.

మూషికబాల ఒక్కనిమిషం ఆ మేఘుడి వంకచూసి “నాన్న గారూ ! వరుడు అందగాడే కాని నల్లగా ఉన్నాడు. ఇంత కంటే గొప్ప వరుణ్ణి ఎవరైనా చూడండి,” అంది.

బ్రహ్మయ్య మేఘుడివంక చూశాడు. వెంటనే మేఘుడు “వాయుదేవుడు నాకంటే గొప్పవాడు. తన వేగంతో ఆకాశంలో దట్టంగా అలుముకున్న నన్ను నెట్టేస్తాంటాడు,” అంటూ మేఘుడు వెళ్ళిపోయాడు.

మేఘుడు వెళ్ళగానే వాయుదేవుణ్ణి రప్పించగా, అతన్ని చూసిన మూషికబాల “అందగాడే కాని, ఇతనికి బొత్తిగా నిలకడలేదు. ఈయనకంటే మంచివాడూ గొప్పవాడూ లేడా?” అని తండ్రిని ప్రశ్నించింది.

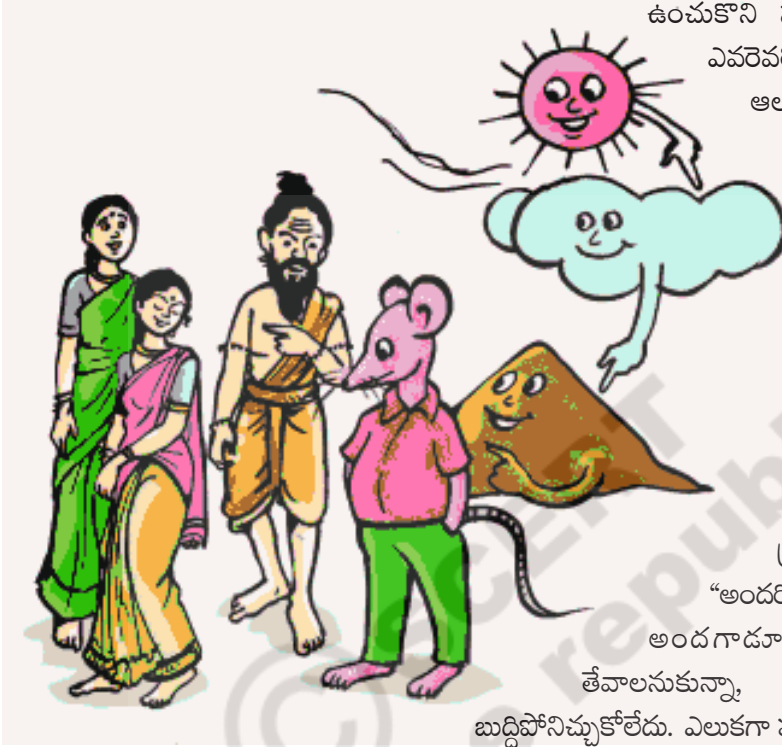
బ్రహ్మయ్య అన్ని వైపులా చూశాడు. వెంటనే వాయుదేవుడు” మీరేం బాధపడకండి. నాకంటే అన్ని విధాలా బలవంతుడైన “మేరుపర్వతుడు” ఉన్నాడు. నేను నా బలంతో పెద్దవృక్షాలను, ఇండ్లనుకూడా ధ్వంసంచేయగలను. కాని నాకెంత బలమున్నా ఆ పర్వతాన్నిమాత్రం కదిలించలేకపోతున్నాను. నీ కూతుర్ని ఆయనకిచ్చి పెళ్ళిచేస్తే సంతోషిస్తుందన్న నమ్మకం ఉంది,” అని వాయుదేవుడు వెళ్ళిపోయాడు. ఆయన వెళ్ళిపోగానే మేరుపర్వతుడు ప్రత్యక్షమైనాడు.

వెంటనే మూషికబాల అతణ్ణి చూసి, “ఈయనేమంత బాగోలేదు; మృదుత్వంలేదు; బండబారినట్లున్నాడు. ఇంతకంటే గొప్పవరుడు లేడా?” అని ప్రశ్నించింది. వెంటనే మేరుపర్వతుడు, మూషికరావు ఉన్నాడు, బలమైన,

కరినమైన బండలా ఉన్న నా పర్వత శరీరాన్ని కూడా కొరికి రంధ్రాలు చేస్తాడు. ఆ శక్తి అతనికొక్కడికే ఉంది. నీ కూతురికి అతనే సరియైన వరుడు,” అని చెప్పి వెళ్ళిపోయాడు.

అతడు వెళ్ళాక ‘మూషికరావు’ అక్కడికి వచ్చాడు. అతణ్ణి చూసి చూడగానే మూషికబాల సిగ్గుతో తలవంచుకొని వినయంగా నమస్కరించింది “ఈ వరుడు ఎంత బాగున్నాడో! ఇంత మంచివాడిని దగ్గర్లోనే

ఉంచుకొని సూర్యుడనీ, వాయువనీ, మేఘుడనీ ఎవరెవరో ఎందుకు చూపించారు? ఏమైతేనేమి ఆలస్యం చేయకుండా ఈ అందగాణ్ణి పెండ్లాడడానికి అనుమతించండి,” అన్నది.

వెంటనే తల్లిదండ్రులు మూషిక రావుకు మూషిక బాలకు పెళ్ళిచేసి వాళ్ళను తమ దగ్గరే ఉంచుకుందామనుకున్నారు. కాని మూషికబాల, పెళ్ళికాగానే వాళ్ళను వదిలి భర్తతో వెళ్ళిపోయింది.

బ్రహ్మయ్య, అతని భార్య ఆశ్చర్యపోయి “అందరి కంటే ధనవంతుడు, యోగ్యుడూ, చక్కటి అందగాడూ, చదువుకున్నవాడయిన వరుణ్ణి తేవాలనుకున్నా, విధిని ఎవరు తప్పించగలరు? దీని బుద్ధిపోనిచ్చుకోలేదు. ఎలుకగా పుట్టింది, ఎలుకనే పెళ్ళాడింది. “ఏమిటో

ఈ మాయ?” అనుకుంటూ బాధను దిగమింగుకొని ఉండిపోయారు.

మూలం : సరస వినోద కథలు, నేషనల్ బుక్ ట్రస్ట్, ఇండియా.

ప్రశ్నలు:

1. ఈ కథ మీకు నచ్చిందా? ఎందుకో రాయండి.
2. “ఎవరి బుద్ధి వారిది - అది మారనే మారదు ” అనే విషయం ఎలుక విషయంలో నిజమైందా? లేదా? మనుషులు కూడా అలాగే ఉంటారా? మారతారా? మీ అభిప్రాయం రాయండి.
3. బ్రహ్మయ్యకున్నట్లు, మీకే అలాంటి మంత్రశక్తి ఉంటే ఏమేం చేస్తారు?
4. బ్రహ్మయ్య తన మంత్రశక్తితో ఎలుకకు బదులు చిలుకను “చిలుకబాల” గా మార్చేస్తే ఏం జరిగి ఉండేది. కథ రాయండి.

“జంతువుల గొప్పతనాన్ని వేల సంవత్సరాలనాడు భారత దేశం గ్రహించింది. వాటికి పూజాగృహాల్లో స్థానం కల్పించింది.”

